

Sygn. akt II Cz 528/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

S.: SO Agnieszka Bednarek - Moraś

SO Sławomir Krajewski (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 maja 2016 roku w S.

sprawy z wniosku wierzycieli: (...) Banku (...) S.A. w W., Banku (...) S.A. w W., Województwa (...), (...) Spółka Jawna P. P. i Spółka siedzibą w S., ATU J. B., (...) Spółka Jawna w S., Banku (...) S.A. w G. i F. Lay Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przy udziale wierzyciela hipotecznego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W.

dłużników K. S. i L. S.

uczestników: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., M. W., K (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

oraz nabywcy licytacyjnego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

na skutek zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2015 r., sygn. akt VI Co 1666/13

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na punkt I. zaskarżonego postanowienia,**
- 2. uchylić punkt II. zaskarżonego postanowienia.**

SSO Agnieszka Bednarek - Moraś SSO Karina Marczak SSO Sławomir Krajewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie (sygn. akt VI Co 1666/13): odmówił przywrócenia terminu do wniesienia zażalenia (pkt I.) oraz odrzucił zażalenie dłużników K. S. i L. S. z dnia 26 października 2015 roku na postanowienie z dnia 15 września 2015 roku w przedmiocie przysądzenia własności (pkt II.).

Sąd uznał, że skarżący uchybili terminowi do wniesienia zażalenia, natomiast jako powód uchybienia terminowi podali omyłkowe oznaczenie adresu Sądu. W ocenie Sądu omyłka na nie ma „błahego”, jak go określają dłużnicy charakteru i stanowi wyłączną winę skarżących. Prawidłowe oznaczenie adresu na przesyłce nie wykracza poza ramy przeciętnej staranności, nie wymaga specjalnych umiejętności ani wiedzy. Operator pocztowy prawidłowo wykonał zleconą usługę, doręczając przesyłkę pod wskazany adres. Sąd zwrócił również uwagę, że pomimo zwrotu przesyłki 19 października 2015 roku dłużnicy złożyli wniosek o przywrócenie terminu dopiero 26 października 2015 roku, co

rodzi uzasadnione przypuszczenie, że ich działania mają na celu jedynie paraliżowanie postępowania egzekucyjnego, albowiem niezrozumiałym dla Sądu jest tygodniowe oczekiwanie do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia wraz z samym zażaleniem. Zdaniem Sądu nie spełniła się, więc przesłanka konieczna do przywrócenia terminu procesowego, tj. po stronie osoby ubiegającej się o przywrócenie terminu nie zaistniał brak winy uchybienia temu terminowi. Konsekwencją oddalenia wniosku o przywrócenie terminu było odrzucenie zażalenia, jako wniesionego po terminie, który upłynął dla dłużników z dniem 12 maja 2015 roku.

Zażalenie na postanowienie Sądu złożyli dłużnicy i zaskarżając je w całości wnieśli o jego zmianę i przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Sądu o przysądzeniu odrębnej własności lokalu będącego przedmiotem postępowania egzekucyjnego.

Skarżący podzielili pogląd Sądu zgodnie z którym wpisanie w sposób prawidłowy adresu odbiorcy przesyłki na kopercie pocztowej nie wymaga szczególnej wiedzy czy też ponadprzeciętnych umiejętności. Tym niemniej właśnie w kontekście takich właśnie założeń omyłka skarżących wydaje się być na tyle błaha, że nie powinna ona stanowić determinantu kryterium winy skarżących w uchybieniu terminu na złożenie zażalenia. Skarżący zanegowali również tezę Sądu zgodnie z którą fakt, iż wniosek o przywrócenie terminu złożyli oni w siódmym dniu od ustania przyczyny uchybienia terminu świadczyć ma o tym, że zamierzają oni paraliżować postępowanie egzekucyjne.

Skarżący wskazali, iż postępowanie egzekucyjne do nieruchomości znajduje się na tak zaawansowanym etapie, że jakiegokolwiek czynności skarżących nie uchronią ich przed niechybnym spieniężeniem stanowiącej ich własność nieruchomości. Niemniej jednak korzystają oni z narzędzi prawnych, które, przysługują im jako właścicielom nieruchomości celem weryfikacji poprawności formalnoprawnej przeprowadzanej egzekucji czy też doprowadzenia do uzyskania możliwie najkorzystniejszej ceny sprzedaży w celu zaspokojenia wierzycieli w jak największym stopniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia jest niezaskarżalne, co powoduje, że zażalenie dłużników musiało być w tym zakresie odrzuconym, jako niedopuszczalne, o czym Sąd Okręgowy orzekł, w oparciu o art. 397 § 2 k.p.c., w zw. z art. 370 k.p.c., art. 373 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. w punkcie 1. sentencji.

Nie oznacza to jednak uszczuplenia praw strony w zakresie objętym tymi rozstrzygnięciami. Kontrola zasadności tego rodzaju rozstrzygnięcia dokonywana jest, bowiem w ramach zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu środka odwoławczego, na podstawie art. 380 k.p.c. W wypadku wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia, w rzeczywistości zachodzą dwie odrębne czynności procesowe, tj. wniesienie tego środka oraz - towarzyszącego mu - wniosku o przywrócenie terminu. To nierozzerwalne powiązanie obu czynności procesowych skutkuje tym, iż pomimo faktu niezaskarżalności orzeczenia o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu jako takiego, sąd odwoławczy dokonując, na skutek zażalenia, instancyjnej kontroli zasadności następującego po nim orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie musi zweryfikować zasadność oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia.

Twierdzenia zażalenia w zakresie istnienia przesłanek do przywrócenia dłużnikom terminu do złożenia zażalenia od postanowienia z dnia 15 września 2015 roku okazały się zasadne.

Zgodnie z treścią art. 168 § 1 k.p.c., jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. O braku winy strony można mówić tylko wtedy, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku przy ocenie braku winy, jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę należy uwzględniać wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy. Inaczej rzecz ujmując, brak winy w uchybieniu terminowi powinien być oceniany z uwzględnieniem

wszystkich okoliczności konkretnej sprawy, w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony należycie dbającej o swoje interesy.

W stanie faktycznym sprawy zachodzą okoliczności pozwalające na przyjęcie, że dłużnicy nie ponoszą winy w uchybieniu terminu do złożenia zażalenia.

Omyłka dłużników, polegająca na podaniu w przesyłce zawierającej nadane na poczcie w terminie zażalenie na postanowienie z dnia 15 września 2015 roku, zamiast adresu Sądu, ich adresu, była na tyle „błaha”, by nie mogła stanowić determinującego kryterium winy skarżących.

Należy pamiętać, że choć z zasady do obowiązków urzędu pocztowego nie należy poszukiwanie intencji nadawcy - czy chciał on wysłać przesyłkę do wskazanego na niej adresata, czy też chciał ją wysłać na wskazany na przesyłce adres i podstawowym zadaniem jest świadczenie usługi polegającej na dostarczeniu przesyłki adresatowi, to w okolicznościach sprawy zachodzi jednak przypadek szczególny, gdzie na przesyłce poleconej adres nadawcy - dłużników pokrywał się z adresem adresata – określonego prawidłowo jako Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie. W takiej sytuacji od początku było wiadomo, że adres odbiorcy jest oczywiście nieprawidłowy, co uniemożliwiało prawidłowe doręczenie przesyłki. Nie sposób, bowiem uznać, że siedziba Sądu mieści się pod tym samym adresem, co miejsce zamieszkania dłużników. W takiej sytuacji urząd pocztowy powinien odmówić przyjęcia do doręczenia takiej przesyłki poleconej, a co najmniej zwrócić uwagę nadawcom na taką oczywistą wadliwość adresu odbiorcy. Należy pamiętać, że przyjęcie przesyłek na poczcie odbywa się przez wykwalifikowanych pracowników, od których należy oczekiwać podwyższonego poziomu staranności.

Ww. okoliczności, stanowiące co najmniej decydującą współprzyczynę niedochowania przez dłużników terminu do wywiedzenia zażalenia na postanowienie z dnia 15 września 2015 roku, pozwalają na uznanie zaistnienia braku winy tych ostatnich w niedochowaniu terminu do wniesienia tego zażalenia i czynią ich wnioski o przywrócenie terminu w tym przedmiocie zasadnym.

W takich okolicznościach bezzasadnym było odrzucenie, jako spóźnionego zażalenia dłużników na postanowienie z dnia 15 września 2015 roku.

Reasumując Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 2. sentencji postanowienia.

SSO Agnieszka Bednarek - Moraś SSO Karina Marczak SSO Sławomir Krajewski

Zarządzenia:

- odnotować, zakreślić,
- odpisy postanowienia doręczyć uczestnikom postępowania,
- zwrócić uwagę Sądowi Rejonowemu na konieczność rozważania ewentualności zastosowania normy prawnej z art. 350 § 1 i 2 k.p.c., w zakresie błędu rachunkowego zawartego postanowieniach z dnia 14 maja 2015 roku i 4 sierpnia 2015 roku,
- pilnie przedłożyć akta sprawy Pani Przewodniczącej Wydziału.